209578

ดุษฎีนิพนธ์นี้มีวัตถุประสงค์ที่สำคัญ คือ เพื่อวิเคราะห์ผลกระทบของปัจจัยภายนอกที่มีต่อเศรษฐกิจมหภาคของไทยในช่วงพ.ศ. 2541-2549 และพยากรณ์ผลกระทบของปัจจัยภายนอกที่มีต่อเศรษฐกิจมหภาคของไทยในช่วงพ.ศ. 2550-2553 พร้อมทั้งเสนอแนะนโยบายเศรษฐกิจที่เหมาะสม การวิเคราะห์ใช้ทั้งวิธีเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ แบบจำลองเชิงปริมาณเป็นระบบสมการเกี่ยวเนื่อง และคำนวณค่าสัมประสิทธิ์ด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุดแบบสามชั้น

ผลการวิเคราะห์พบว่า ในช่วงพ.ศ. 2541-2549 ได้เกิดการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยภายนอกหลายครั้ง แต่ประเทศไทยสามารถรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจไว้ได้ด้วยการดำเนินนโยบายทางเศรษฐกิจที่เหมาะสม การพยากรณ์ผลกระทบของปัจจัยภายนอกที่มีต่อเศรษฐกิจมหภาคของไทยและการใช้นโยบายเศรษฐกิจในช่วงพ.ศ. 2550-2553 กรณีมองโลกตามแนวโน้มและไม่พิจารณาปัจจัยเสี่ยง พบว่ามีผลต่ออัตราการเจริญเติบโตเฉลี่ยต่อไตรมาสของตัวแปรเศรษฐกิจมหภาค ดังต่อไปนี้ ถ้าราคาน้ำมันเชื้อเพลิงและพลังงาน

สูงขึ้น มีผลให้อุปทานรวมและอุปสงค์รวมลดลงร้อยละ 0.03 และ 0.004 ตามลำดับ และระดับราคาในประเทศสูงขึ้นร้อยละ 0.01 ถ้าอัตราดอกเบี้ยต่างประเทศสูงขึ้น มีผลให้การเกินดุลชำระเงินลดลงร้อยละ 5.97 อุปทานรวมและอุปสงค์รวมลดลงร้อยละ 0.19 และ 0.15 ตามลำดับ ถ้ารายได้ของประเทศคู่ค้าที่สำคัญสูงขึ้น มีผลให้ระดับราคาในประเทศสูงขึ้นร้อยละ 0.001 นโยบายเงินบาทอ่อนค่า ทำให้การเกินดุลชำระเงินสูงขึ้นร้อยละ 39.19 อุปทานรวมสูงขึ้นร้อยละ 0.26 อุปสงค์รวมสูงขึ้นร้อยละ 0.35 และระดับราคาในประเทศสูงขึ้นร้อยละ 0.0002 นโยบายส่งเสริมการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ ทำให้การเกินดุลการชำระเงินสูงขึ้นร้อยละ 13.18 อุปทานรวมและอุปสงค์รวมลดลงร้อยละ 0.00006 และ 0.00004 ตามลำดับ นโยบายเพิ่มอัตราดอกเบี้ยในตลาดซื้อคืนพันธบัตรระยะ 1 วัน ทำให้การเกินดุลการชำระเงินสูงขึ้นร้อยละ 0.32 อุปทานรวมและอุปสงค์รวมแต่ละรายการลดลงร้อยละ 0.02 นโยบายลดอัตราดอกเบี้ยในตลาดซื้อคืนพันธบัตรระยะ 1 วัน ทำให้การเกินดุลชำระเงินลดลงร้อยละ 1.85 อุปทานรวมและอุปสงค์รวมสูงขึ้นร้อยละ 0.14 และ 0.19 ตามลำดับ นโยบายเพิ่มการใช้จ่ายของรัฐบาล ทำให้การเกินดุลชำระเงินลดลงร้อยละ 1.85 และทำให้อุปทานรวมและอุปสงค์รวมสูงขึ้นร้อยละ 0.15 และ 0.20 ตามลำดับ

กรณีมองโลกตามแนวโน้มและพิจารณาปัจจัยเสี่ยง พบว่า ถ้าราคาน้ำมันเชื้อเพลิงและพลังงานสูงขึ้น อัตราดอกเบี้ยต่างประเทศสูงขึ้น และรายได้ของประเทศคู่ค้าที่สำคัญสูงขึ้น มีผลทำให้การเกินดุลชำระเงินลดลง ซึ่งแก้ไขได้โดยใช้นโยบายเศรษฐกิจผสม คือ การทำให้เงินบาทอ่อนค่า การส่งเสริมการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศให้สูงขึ้น และการเพิ่มอัตราดอกเบี้ยในตลาดซื้อคืนพันธบัตรระยะ 1 วัน ซึ่งมีผลทำให้การเกินดุลชำระเงินสูงขึ้นเฉลี่ยต่อไตรมาสเท่ากับ 63,251 ล้านบาทในพ.ศ. 2550 จำนวน 76,224 ล้านบาทในพ.ศ. 2551 จำนวน 89,650 ล้านบาทในพ.ศ. 2552 และจำนวน 101,601 ล้านบาทในพ.ศ. 2553

กรณีมองโลกในแง่ร้ายและพิจารณาความเสี่ยง พบว่าถ้าราคาน้ำมันเชื้อเพลิงและพลังงานสูงขึ้น อัตราดอกเบี้ยต่างประเทศสูงขึ้น และรายได้ของประเทศคู่ค้าที่สำคัญลดลง มีผลทำให้การเกินดุลชำระเงินลดลง อุปทานรวมและอุปสงค์รวมลดลง แก้ไขได้โดยใช้

209578

นโยบายเงินบาทอ่อนค่า ซึ่งมีผลทำให้การเกินดุลชำระเงินสูงขึ้นเฉลี่ยต่อไตรมาสเท่ากับ 34,986 ล้านบาทในพ.ศ. 2550 จำนวน 47,861 ล้านบาทในพ.ศ. 2551 จำนวน 61,179 ล้านบาทในพ.ศ. 2552 และจำนวน 73,023 ล้านบาทในพ.ศ. 2553 อุปทานรวมสูงขึ้นเฉลี่ยต่อไตรมาสเท่ากับ 129,918 ล้านบาทในพ.ศ. 2550 จำนวน 187,425 ล้านบาทในพ.ศ. 2551 จำนวน 245,545 ล้านบาทในพ.ศ. 2552 และจำนวน 323,141 ล้านบาทในพ.ศ. 2553 และอุปสงค์รวมสูงขึ้นเฉลี่ยต่อไตรมาสเท่ากับ 174,119 ล้านบาทในพ.ศ. 2550 จำนวน 248,434 ล้านบาทในพ.ศ. 2551 จำนวน 333,367 ล้านบาทในพ.ศ. 2552 และจำนวน 418,301 ล้านบาทในพ.ศ. 2553

209578

The main objectives of this dissertation are to analyze the impact of external factors on the Thai macro-economy for the period of C.E. 1998-2006. In addition, forecasts are presented for the period of C.E. 2007-2010, along with suggested policies appropriate to the forecasts.

Both qualitative and quantitative analyses are utilized. The simultaneous equations model is quantitatively formulated and the parameters are estimated by the Three-Stage-Least-Squares method.

The analysis shows the Thai economy experienced several instances of external shock during the period of C.E. 1998-2006. However, in these instances, Thailand was able to stabilize its economy by implementing

appropriate policies.

Although forecasting with trends without risks and with taking into account the application of economic policies during C.E. 2007-2010, the impact on average growth rate per quarter of macro-variables would be as follows: an increase in the price of oil and fuel decreases aggregate supply and aggregate demand by 0.03 and 0.004 percent, respectively, while increasing the domestic price level by 0.01 percent. An increase in the foreign interest rate decreases the balance of payments surplus by 5.97 percent, aggregate supply by 0.19 percent and aggregate demand by 0.15 percent.

An increase in the income of an important trade partner increases the domestic price level by 0.001 percent. Depreciation of the baht increases the balance of payments surplus by 39.19 percent, the aggregate supply by 0.26 percent, the aggregate demand by 0.35 percent, and the domestic price level by 0.0002 percent. An increase in foreign direct investment increases the balance of payments surplus by 13.18 percent and decreases aggregate supply and aggregate demand by 0.00006 and 0.00004, respectively.

Additionally, an increase in the one-day repurchase rate increases the balance of payments surplus by 0.32 percent and decreases both aggregate supply and aggregate demand by 0.02 percent. A decrease in the one-day repurchase rate decreases the balance of payments surplus by 1.85 percent and increases aggregate supply and aggregate demand by 0.14 and 0.19 percent, respectively. An increase in government expenditure decreases the balance of payments surplus by 1.85 percent and increases aggregate supply and aggregate

demand by 0.15 and 0.20 percent, respectively.

Although forecasting with trends without risks, an increase in the price of oil and fuel, together with an increase in the foreign interest rate and an increase in a trading partner's income would decrease the balance of payments surplus. A possible remedy would be to apply the mixed policies of depreciation of the baht, promotion of foreign direct investment, and reduction of the one-day repurchase rate. Implementing this policy would increase the average balance of payments surplus per quarter by 63,251 million baht in C.E. 2007, 76,224 million baht in C.E. 2008, 89,650 million baht in C.E. 2009, and 101,601 million baht in C.E. 2010.

As forecasting with pessimism and with risks, increasing the price of oil and fuel, together with an increase in the foreign interest rate and a decrease in the income of an important trade partner would decrease the balance of payments, the aggregate supply and aggregate demand. A possible remedy would be to depreciate the baht. Taking this step would increase the average balance of payments surplus per quarter by 34,986 million baht in C.E. 2007, 47,861 million baht in C.E. 2008, 61,179 million baht in C.E. 2009, and 73,023 million baht in C.E. 2010. In addition, it would increase average aggregate supply per quarter by 129,918 million baht in C.E. 2007, 187,425 million baht in C.E. 2008, 245,545 million baht in C.E. 2009, and 323,141 million baht in C.E. 2010; and also aggregate demand by 174,119 million baht in C.E. 2007, 248,434 million baht in C.E. 2008, 333,367 million baht in C.E. 2009, and 418,301 million baht in C.E. 2010.